

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 22. marca 2007*

V zadevi C-15/06 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča z dne 4. januarja 2006,

Regione Siciliana, ki jo zastopa G. Aiello, avvocato dello Stato, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

druga stranka v postopku je

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata E. de March in L. Flynn, zastopnika, skupaj z G. Faedo, odvetnico, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

* Jezik postopka: italijanščina.

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi R. Schintgen, predsednik senata, A. Borg Barthet in M. Ilešič (poročevalec),
sodnika,

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. januarja 2007,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi
razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Regione Siciliana s pritožbo zahteva razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 18. oktobra 2005 v zadevi Regione Siciliana proti Komisiji (T-60/03, ZOdl., str. II-4139, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C (2002) 4905 z dne 11. decembra 2002 o ukinitvi pomoči, dodeljene Italijanski republiki z Odločbo Komisije C (87) 2090 026 z dne 17. decembra 1987 o dodelitvi pomoči Evropskega sklada za regionalni razvoj za naložbo v infrastrukturo v Italiji (regija: Sicilija) v znesku najmanj 15 milijonov [EUR] in o izterjavi predplačila, ki ga je plačala Komisija iz naslova te pomoči (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

Pravni okvir

- 2 Zaradi krepitve ekonomske in socialne kohezije v smislu člena 158 ES sta bili sprejeti Uredba Sveta (EGS) št. 2052/88 z dne 24. junija 1988 o nalogah strukturnih skladov, njihovi uspešnosti ter usklajevanju njihovih dejavnosti med seboj in z dejavnostmi Evropske investicijske banke ter drugih obstoječih finančnih instrumentov (UL L 185, str. 9), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2081/93 z dne 20. julija 1993 (UL L 193, str. 5, v nadaljevanju: Uredba št. 2052/88), in Uredba Sveta (EGS) št. 4253/88 z dne 19. decembra 1988 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2052/88 glede usklajevanja dejavnosti različnih strukturnih skladov med seboj in z dejavnostmi Evropske investicijske banke ter drugih obstoječih finančnih instrumentov (UL L 374,

str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2082/93 z dne 20. julija 1993 (UL L 193, str. 20, v nadaljevanju: Uredba št. 4253/88).

3 Člen 4(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 2052/88 določa:

„Dejavnost Skupnosti dopolnjuje ali prispeva k ustreznim nacionalnim dejavnostim. Vzpostavi se ob tesnem sodelovanju med Komisijo, zadevno državo članico, pristojnimi oblastmi in organi [...], ki jih država članica določi na nacionalni, regionalni, lokalni ali drugi ravni, pri čemer si vse stranke prizadevajo doseči skupen cilj. To sodelovanje se v nadaljevanju imenuje ‚partnerstvo‘. Partnerstvo zajema pripravo, financiranje, predhodno vrednotenje, spremljanje in naknadno vrednotenje dejavnosti.“

4 Člen 9(1) Uredbe št. 4253/88 pod naslovom „Dodatnost“ določa: „Da bi dosegli dejanski ekonomski vpliv, odobrene pravice iz strukturnih skladov ne smejo nadomestiti javnih ali drugih enakovrednih strukturnih izdatkov države članice na celotnem ozemlju, upravičenem na podlagi določenega cilja.“

5 V skladu s členom 24 te uredbe velja:

„1. Če izvedba dejavnosti ali ukrepa ne upravičujeta dela ali celote finančne pomoči, ki je bila zanj dodeljena, Komisija ustrezno preuči primer v okviru partnerstva, tako

da od države članice oziroma organov, ki jih ta določi za izvedbo dejavnosti, zahteva, da predložijo pripombe v določenem roku.

2. [Po] tem pregledu Komisija lahko zmanjša ali odloži pomoč za zadevno dejavnost, če pregled potrdi obstoj nepravilnosti ali bistvene spremembe, ki vpliva na samo naravo ali pogoje za izvedbo dejavnosti ali ukrepa in za katero ni bila zahtevana odobritev Komisije.

3. Vsak neupravičeno prejeti znesek, ki ga je treba povrniti, se vrne Komisiji. [...]"

Dejansko stanje

- 6 Z zahtevkom, ki ga je Komisija prejela 23. septembra 1986, je Italijanska republika zaprosila za dodelitev pomoči ESRR v smislu Uredbe št. 1787/84 za naložbo v infrastrukturo na Siciliji (Italija), ki se nanaša na tretji sklop del za izgradnjo jezusa na reki Gibbesi. Zahtevek je predvideval izgradnjo objektov, priključenih h glavnemu delu jezusa, in navedel njegov dvojni namen, in sicer naj bi se zajezena voda uporabljala zlasti za zagotavljanje zanesljive oskrbe z vodo za industrijsko cono, ki naj bi bila zgrajena v Licati, ter za namakanje nekaj tisoč hektarov kmetijskih zemljišč.
- 7 Z odločbo C (87) 2090 026 (v nadaljevanju: odločba o dodelitvi pomoči) je Komisija Italijanski republiki dodelila pomoč ESRR v višini največ 94.490.620.056 italijanskih

lir (ITL) (približno 48,8 milijona EUR). Skupaj je Italijanska republika iz naslova te pomoči prejela predplačilo v višini 75.592.496.044 ITL (približno 39 milijonov EUR).

- 8 Z dopisom z dne 23. maja 2000 so italijanski organi Komisijo obvestili, da so bila dela glavnega dela jezua končana 11. novembra 1992, vendar da jez še ne obratuje. Z istim dopisom so italijanski organi Komisiji poslali obvestilo Regione Siciliana z dne 17. januarja 2000, s katerim se je ta uradno zavezala, da bo izpeljala potrebno delo, da bo jez pripravljen za obratovanje in uporabo.

- 9 Z dopisom z dne 29. marca 2001 so italijanski organi Komisiji predložili zahtevek za plačilo preostanka in posredovali obvestilo tožeče stranke z dne 5. marca 2001. Iz tega obvestila je bilo razvidno, da je bila Ente minerario siciliano (sicilijanska rudniška uprava), nadzornica projekta izgradnje jezua, razpuščena, da industrijska cona v Licati ni mogla biti zgrajena in da mora biti zato prvotna namembnost zajezone vode spremenjena. Tako je bila naročena izdelava študije z namenom določiti mogoče načine rabe zajezone vode.

- 10 Na podlagi teh podatkov je Komisija odločila, da uvede postopek preiskave, določen v členu 24 Uredbe Sveta št. 4253/88 in v odločbi o dodelitvi pomoči. Z dopisom z dne 26. septembra 2001 je Komisija Italijanski republiki poslala posamezne dokaze, ki bi lahko pomenili nepravilnost in utemeljili morebitno odločbo o ukinitvi te pomoči. Italijanske organe, predsedstvo sicilijanske regije in končnega prejemnika je pozvala, naj v roku dveh mesecev predložijo svoje pripombe.

- 11 Z dopisom z dne 29. novembra 2001 je Italijanska republika Komisiji posredovala pripombe Regione Siciliana. Iz teh pripomb naj bi bilo razvidno, da ni bil določen noben datum, niti okvirni, za začetek uporabe objekta.

- 12 Z dopisom z dne 21. februarja 2002 je Regione Siciliana posredovala druge podatke o napredku projekta ter časovni razpored, ki predvideva zaključek del pred 2. februarjem 2003.

- 13 Komisija je bila mnenja, da naj bi ti najnovejši podatki potrjevali obstoj številnih nepravilnosti v smislu člena 24 Uredbe št. 4253/88 in je 11. decembra 2002 sprejela izpodbijano odločbo. S to odločbo je Komisija ukinila pomoč, sprostila znesek, pridržan za plačilo preostalega zneska, in zahtevala vračilo zneskov, plačanih iz naslova predplačila.

Postopek pred Sodiščem prve stopnje in izpodbijana sodba

- 14 Regione Siciliana je 20. februarja 2003 vložila tožbo za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe. Z izpodbijano sodbo je Sodišče prve stopnje to tožbo zavrnilo kot neutemeljeno.

- 15 Sodišče prve stopnje je, preden je odločalo o pravnem temelju, zavrnilo ugovor nedopustnosti, ki ga je vložila Komisija, češ da Regione Siciliana ni imela procesnega upravičenja. Komisija ni ugovarjala dejstvu, da izpodbijana odločba tožečo stranko zadeva

posamično v smislu člena 230, četrti odstavka, ES, vendar po drugi strani meni, da izpodbijana odločba ne zadeva tožeče stranke neposredno.

16 Nedopustnost tožbe je v izpodbijani sodbi obrazložena tako:

„47 Z razveljavitvijo pomoči v celoti je [izpodbijana] odločba primarno [...] razveljavila obveznost Komisije, da plača preostanek pomoči (9,8 milijonov EUR) in nalaga vračilo predplačil, izplačanih Italijanski republiki in prenesenih na tožečo stranko (približno 39 milijonov EUR).

48 Sodišče prve stopnje ugotavlja, da je taka odločba nujno neposredno učinkovala na pravni položaj tožeče stranke in sicer na več načinov. Poleg tega [izpodbijana] odločba italijanskim organom ne pušča nikakršne diskrecijske pravice, saj je njeno izvajanje popolnoma samodejno in izhaja le iz skupnostne ureditve, brez uporabe drugih izvedbenih predpisov.

[...]

53 Najprej, kar zadeva spremembo pravnega položaja tožeče stranke, je bil prvi, neposredni in takojšnji učinek [izpodbijane] odločbe sprememba finančnega položaja tožeče stranke, s tem da jo je prikrajšala za preostanek pomoči (približno 9,8 milijonov EUR), ki bi jo morala Komisija še plačati. Neizplačanega preostanka

pomoči Komisija ne bo izplačala Italijanski republiki, ker je pomoč razveljavljena. Italijanski organi jih tako ne bodo mogli prenesti na tožečo stranko [...]

- 54 [Izpodbijana] odločba prav tako neposredno spreminja pravni položaj tožeče stranke glede obveznosti vračila zneskov, izplačanih iz naslova predplačila (približno 39 milijonov EUR). Učinek [izpodbijane] odločbe je namreč neposredno preoblikovanje pravnega položaja tožeče stranke iz nespornega upnika v vsaj potencialnega dolžnika teh zneskov [...]

[...]

- 56 Nadalje je treba glede merila samodejnega izvajanja [izpodbijane] odločbe opozoriti, da [izpodbijana] odločba nasproti tožeči stranki sama mehanično razvije dvojni učinek, naveden v točkah 53 in 54 zgoraj.

- 57 Ta dvojni učinek [izpodbijane] odločbe izhaja le iz Skupnostne ureditve, namreč iz člena 211, tretja alineja, ES v povezavi s členom 249, četrti odstavek, ES. V tem pogledu nacionalni organi nimajo diskrecijske pravice glede njihove dolžnosti izvršitve te odločbe.

- 58 Sklepi iz točk 56 in 57 zgoraj niso omajani zaradi trditve Komisije, da lahko nacionalni organi teoretično odločijo, da tožečo stranko oprostijo finančnih posledic, ki ji jih neposredno nalaga [izpodbijana] odločba, s financiranjem preostanka sproščene pomoči Skupnosti na eni strani in z vračilom predplačila

Skupnosti, ki ga je prejela tožeča stranka, na drugi strani, ali samo s financiranjem prvega ali drugega, vse iz državnih sredstev.

- 59 Dejansko nacionalna odločba o morebitnem takšnem financiranju odločbi Komisije ne bi odvzela njene samodejne uporabnosti. Pravno gledano ne bi imela zveze z uporabo [izpodbijane] odločbe v pravu Skupnosti. Učinek take nacionalne odločbe bi bil, da bi bila tožeča stranka postavljena v položaj, v katerem je bila pred sprejetjem [izpodbijane] odločbe, s povzročitvijo druge spremembe pravnega položaja tožeče stranke, ki je bil sprva avtomatično spremenjen z [izpodbijano] odločbo. Ta druga sprememba pravnega položaja tožeče stranke bi bila izključna posledica nacionalne odločbe in ne izvršitve [izpodbijane] odločbe.“

Glavna pritožba in nasprotna pritožba

- 17 Pritožnica s pritožbo Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo in razglasi izpodbijano odločbo za nično. V ta namen navaja pritožbene razloge napačne uporabe prava in nedoslednosti obrazložitve v izpodbijani sodbi v zvezi s presojo Sodišča prve stopnje o pravnem temelju spora.
- 18 Komisija predlaga, naj se pritožba zavrže ter tudi naj se sodba razveljavi. Glede slednjega vlaga nasprotno pritožbo, v kateri zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje kršilo

člen 230, četrti odstavek, ES in podalo napačno obrazložitev, ko je zavrnilo ugovor nedopustnosti, ki ga je vložila pri tem sodišču.

- 19 Ker se nasprotna pritožba nanaša na dopustnost tožbe, ki jo je Regione Siciliana vložila pri Sodišču prve stopnje, in gre za problem, ki obstaja še pred vprašanji glede temelja, na katera se nanaša glavna pritožba, jo je treba obravnavati najprej.

Nasprotna pritožba

Trditve strank

- 20 Komisija v nasprotni pritožbi meni, da razlaga Sodišča prve stopnje glede dopustnosti tožbe izhaja iz napačne predpostavke, in sicer da naj bi odločba o dodelitvi pomoči neposredno postavila Regione Siciliana v položaj upnika glede na dodeljeno pomoč. Po mnenju Komisije je bila možnost Regione Siciliana, da dobi pomoč iz ESRR za jez, odvisna od avtonomne izbire Italijanske republike.
- 21 Poleg tega tudi če se prizna, da je bila Regione Siciliana dejansko upnik, bi tak položaj izhajal iz predpisov ali odločitev nacionalnega prava.
- 22 Komisija meni, da če bi Sodišče potrdilo razlago, ki jo je v izpodbijani sodbi zavzelo Sodišče prve stopnje, bi iz tega izhajale posledice, ki so nesprejemljive z vidika

pravnega varstva upravičencev Strukturnega sklada. Odločbe Komisije o dodeljeni pomoči naj bi dejansko neposredno zadevale vse pravne subjekte, ki so končni upravičenci Strukturnega sklada.

- 23 V preostalem naj bi bila izpodbijana sodba protislovna. Tako naj bi Sodišče prve stopnje menilo, da spremembe pravnega položaja pritožnice izhajajo neposredno in samodejno iz izpodbijane odločbe, ob tem pa priznava nepogrešljivo vlogo italijanskih organov. Poleg tega naj bi Sodišče prve stopnje v točki 54 izpodbijane odločbe z uporabo izraza „vsaj potencialni dolžnik“ priznalo diskrecijsko pravico Italijanske republike glede tega, ali bo prenesla učinke izpodbijane odločbe na pritožnico.
- 24 Pritožnica trdi, da je ta odločba neposredno vplivala na njen pravni položaj, ker je prešla iz položaja, ko je pomoč dobila, na položaj, ko mora vrniti predplačilo, ki ga je prejela iz naslova te pomoči.
- 25 Italijanski organi naj namreč ne bi imeli nobene diskrecijske pravice glede izvajanja izpodbijane odločbe. Glede tega naj bi Sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo, da bi bila morebitna finančna sprememba na pobudo Italijanske republike posledica nacionalne odločbe, ki nima nič skupnega z obveznostjo izvajanja izpodbijane odločbe.
- 26 Dalje pritožnica navaja, da projekt izgradnje jezusa na reki Gibbesi spada v njeno pristojnost in da je v prilogi odločbe o dodelitvi pomoči navedena kot organ, odgovoren za zahtevek za finančno pomoč.

- 27 Prav tako navaja, da ji je izpodbijana odločba preprečila, da bi izvajala svoje pristojnosti, kot si predstavlja. Ta odločba naj bi jo zavezala, da neha uporabljati zakonodajo v zvezi s projektom in začne postopek izterjave pomoči od upravičencev.
- 28 Med obravnavo je pritožnica poudarila, da naj bi izjava o nedopustnosti njene tožbe pomenila odrekanje sodnega varstva, ker naj kot regionalna enota ne bi mogla vložiti tožbe zoper Italijansko republiko pred nacionalnimi sodnimi organi.

Presoja Sodišča

- 29 Na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES sme regionalna ali lokalna enota, če ima tako kot Regione Siciliana na podlagi nacionalnega prava pravno osebnost, vložiti tožbo zoper odločbe, ki so naslovljene nanjo, in zoper odločbe, ki jo neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe, naslovljene na drugo osebo (sodbe z dne 22. novembra 2001 v zadevi *Nederlandse Antillen proti Svetu*, C-452/98, Recueil, str. I-8973, točka 51; z dne 10. aprila 2003 v zadevi *Komisija proti Nederlandse Antillen*, C-142/00 P, Recueil, str. I-3483, točka 59, in z dne 2. maja 2006 v zadevi *Regione Siciliana proti Komisiji*, C-417/04 P, ZOdl., str. I-3881, točka 24).
- 30 V tem primeru je Sodišče prve stopnje omejilo preizkus na vprašanje, ali je izpodbijana odločba pritožnico neposredno zadevala, saj Komisija ni izpodbijala, da je ta odločba navedeno pritožnico posamično zadevala.

- 31 V skladu z ustaljeno sodno prakso pogoj, da mora odločba, zoper katero je vložena tožba, kot jo predvideva člen 230, četrti odstavek, ES, fizično ali pravno osebo neposredno zadevati, zahteva, da ima izpodbijani ukrep Skupnosti neposredne učinke na pravni položaj posameznika in naslovnikom tega ukrepa, ki so odgovorni za njegovo izvedbo, ne dopušča nobene diskrecijske pravice, saj je ta izvedba samodejna in temelji izključno na ureditvi Skupnosti brez uporabe drugih vmesnih pravil (glej zlasti sodbi z dne 5. maja 1998 v zadevi Glencore Grain proti Komisiji, C-404/96 P, Recueil, str. I-2435, točka 41, in z dne 29. junija 2004 v zadevi Front national proti Parlamentu, C-486/01 P, ZOdl., str. I-6289, točka 34, ter zgoraj navedeno sodbo Regione Siciliana proti Komisiji, točka 28).
- 32 Kot je že presodilo Sodišče v točkah 29 in 30 zgoraj navedene sodbe Regione Siciliana proti Komisiji, določitev regionalne ali lokalne enote, kot je Regione Siciliana, kot organa, odgovornega za izvedbo projekta ESRR, ne pomeni, da je ta enota sama imetnik pravice do pomoči. Sodišče ugotavlja, da iz nobenega dejstva iz spisa v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba, ni mogoče sklepati, da je odločba na to enoto neposredno vplivala v smislu člena 230, četrti odstavek, ES, kot na organ, odgovoren za izvedbo projekta.
- 33 Sodišče je dodalo, da take analize ne omajata člena 4(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 2052/88 in 9(1) Uredbe št. 4253/88. Navedena člena, ki izražata načelo dopolnitosti finančne pomoči Skupnosti glede na nacionalno financiranje, dejansko nista pomembna v primeru, ko je Komisija ukinila finančno pomoč Skupnosti (zgoraj navedena sodba Regione Siciliana proti Komisiji, točka 31).
- 34 Tako sklepanje se uporabi tudi v tem primeru.

- 35 Nikakor jih ne ovrže trditev Regione Siciliana, da ta v italijanskem pravnem redu uživa večje pristojnosti v zadevah, kot je projekt izgradnje jezua na reki Gibbesi, kot pa v zadevah glede gradnje avtocestnih omrežij, kamor spada projekt iz zgoraj navedene sodbe Regione Siciliana proti Komisiji. To razlikovanje v notranjem pravu dejansko ne bi smelo imeti nobenega učinka na pogoj, da odločba pritožnico neposredno zadeva.
- 36 Prav tako je brez pomena dejstvo, da je v prilogi odločbe o dodelitvi pomoči Regione Siciliana navedena kot organ, ki je odgovoren za zahtevek za finančno pomoč, medtem ko je v primeru, o katerem je bilo razsojeno v zgoraj navedeni sodbi Regione Siciliana proti Komisiji, bila navedena kot organ, odgovoren za izvedbo projekta. Položaj „organa, odgovornega za zahtevek“, na katerega se sklicuje priloga odločbe o dodelitvi pomoči, namreč ni povzročil, da bi nastala neposredna povezava med pritožnico in pomočjo Skupnosti, za katero ista odločba poleg tega podrobno določa, da je zanj zaprosila italijanska vlada in je bila dodeljena Italijanski republiki.
- 37 Ker ni obstajal noben drug dejavnik, na podlagi katerega bi lahko glede pogoja neposredne zadevnosti očitno razlikovali to zadevo od zadeve iz zgoraj navedene sodbe Regione Siciliana proti Komisiji, je treba skleniti, da se presoja Sodišča v zvezi s tem v tej sodbi lahko v celoti prenese v pričujočo zadevo.
- 38 Zato je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo, ker je menilo, da izpodbijana odločba neposredno zadeva Regione Siciliana. Torej je treba izpodbijano sodbo razveljaviti.

- 39 V nasprotju s tem, kar zatrjuje tožeča stranka, to sklepanje ni enako odrekanju sodnega varstva. Glede tega je treba spomniti, da morajo posamezniki imeti na razpolago učinkovito sodno varstvo pravic iz pravnega reda Skupnosti (sodba z dne 1. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Jégo-Quéré, C-263/02 P, Recueil, str. I-3425, točka 29 in navedena sodna praksa). Sodno varstvo fizičnih ali pravnih oseb, ki zaradi pogojev dopustnosti iz člena 230, četrti odstavek, ES ne morejo neposredno izpodbijati aktov Skupnosti, kot je izpodbijana odločba, je treba zagotoviti na učinkovit način s pravnimi sredstvi pred nacionalnimi sodnimi organi. Ti morajo v skladu z načelom lojalnega sodelovanja, določenem v členu 10 ES, razlagati in uporabljati, kolikor je to mogoče, nacionalna postopkovna pravila, ki urejajo pravna sredstva, tako da lahko te osebe pred sodnimi organi izpodbijajo zakonitost vsake odločbe ali vsakega drugega nacionalnega ukrepa, s katerim je bil v zvezi z njimi uporabljen akt Skupnosti, kot je ta v tej zadevi, tako da se sklicujejo na neveljavnost tega akta in tako te sodne organe spodbujajo k temu, da se z vprašanji za predhodno odločanje v zvezi s tem obrnejo na Sodišče (zgoraj navedena sodba Komisija proti Jégo-Quéré, točke od 30 do 32 in navedena sodna praksa).

Dopustnost pritožbe Regione Siciliana

- 40 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča lahko to, kadar razveljavi odločitev Sodišča prve stopnje, samo dokončno odloči o zadevi, če to dovoljuje stanje postopka, ali pa jo vrne v razsojanje Sodišču prve stopnje.
- 41 V tem primeru Sodišče meni, da razpolaga z vsemi dejstvi in dokazi, da lahko samo odloči o dopustnosti tožbe, ki jo je vložila Regione Siciliana pri Sodišču prve stopnje. Utemeljitev te stranke glede tega so enake kot tiste, ki jih je podala v okviru pripomb na nasprotno pritožbo Komisije in se v glavnem opirajo na že predstavljeno trditev, da

naj bi izpodbijana odločba tožečo stranko neposredno zadevala, ker je prešla s položaja, ko je pomoč dobila, na položaj, ko mora vrniti predplačilo, ki ga je prejela iz naslova te pomoči.

⁴² Zaradi razlogov iz točk od 31 do 38 te sodbe Regione Siciliana ni mogoče obravnavati, kot da jo izpodbijana odločba neposredno zadeva.

⁴³ V teh okoliščinah je treba tožbo, ki jo je pri Sodišču prve stopnje vložila Regione Siciliana, zavreči kot nedopustno.

Glavna pritožba

⁴⁴ Zaradi nedopustnosti tožbe, ki jo je pri Sodišču prve stopnje vložila Regione Siciliana, je njena pritožba zoper izpodbijano sodbo, kolikor je ta odločala o utemeljenosti te tožbe, postala brezpredmetna in je ni treba preizkusiti.

Stroški

- 45 V skladu s členom 69(2) Poslovnika Sodišča, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. V skladu s členom 69(6) tega poslovnika, ki prav tako velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, o stroških odloči Sodišče po lastni presoji, če se postopek ustavi.
- 46 Komisija je predlagala, naj se Regione Siciliana naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela glede nasprotne pritožbe, se ji naloži plačilo stroškov pritožbe.
- 47 Ker ni predmeta glavne pritožbe, ki izhaja iz utemeljenosti nasprotne pritožbe Komisije, je treba Regione Siciliana naložiti tudi stroške glavne pritožbe.
- 48 Ker je Komisija predlagala tudi, naj se Regione Siciliana naložijo stroški postopka na prvi stopnji in ker je bila tožba, vložena pri Sodišču prve stopnje, zavržena kot

nedopustna, je treba Regione Siciliana naložiti plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

- 1. Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 18. oktobra 2005 v zadevi Regione Siciliana proti Komisiji (T-60/03) se razveljavi.**
- 2. Tožba Regione Siciliana za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C (2002) 4905 z dne 11. decembra o ukinitvi pomoči, dodeljene Italijanski republiki z Odločbo Komisije C (87) 2090 026 z dne 17. decembra 1987 o dodelitvi pomoči Evropskega sklada za regionalni razvoj za naložbo v infrastrukturo v Italiji (regija: Sicilija), v znesku najmanj 15 milijonov [EUR] in o izterjavi predplačila, ki ga je vplačala Komisija iz naslova te pomoči, se zavrže kot nedopustna.**
- 3. O pritožbi Regione Siciliana zoper sodbo iz prve točke tega izreka ni treba odločiti.**
- 4. Regione Siciliana se naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in stroškov postopka na prvi stopnji.**

Podpisi

I - 2612